

La joia de l'ensenyament musical a Girona

Uns cinc-cents alumnes i seixanta-set professors. Aquests números són del Conservatori de Música Isaac Albéniz de Girona, el centre musical de referència de la província. El Conservatori està implantant un nou pla d'estudis en què els alumnes tenen una educació més integral. Aquest any s'hi ha començat a ensenyar música moderna, i les seves apostes per la música antiga, de cobla i de cambra en completen la singularitat.

Text > **SÒNIA TUBERT**, periodista

«**E**l perfil dels nostres alumnes és que són brillants.» Ho diu Ester Schütz, professora de violí i coordinadora pedagògica del Conservatori de Música Isaac Albéniz de Girona. I fent una volta per les instal·lacions del Conservatori, ubicades a la Casa de Cultura de Girona, comprovem que no exagera, que ens parla d'uns infants i adolescents que es volen dedicar professionalment a la música o bé volen adquirir qualitat en la seva interpretació o coneixements musicals, com explica Schütz. La directora acadèmica del Conservatori,

Anna Cassú, que també n'és professora de piano, té clar que la fita del centre és «que en surtin professionals», i es mostra orgullosa de poder dir que «tenim exalumnes per tot el món».

Al Conservatori de Girona s'ofereixen estudis de grau elemental i de grau professional. Els estudis de grau elemental, que no estan subvencionats ni reglats, vindrien a ser l'equivalent a una escola de música. Laia Martí és professora de viola i coordinadora d'aquest nivell, i es declara «enamorada de la il·lusió dels alumnes, de la seva cara quan proven coses noves». En els darrers anys s'han po-

sat a l'abast dels alumnes nous instruments, com ara de música antiga o de cobla, i això ha fet que els nens i nenes «vegin que la música és un llenguatge que es pot fer des de qualsevol instrument, que és un llenguatge universal i que surt de les emocions».

>> Assaig de l'Orquestra Simfònica del Conservatori al Teatre Municipal de Girona per preparar l'actuació al Festival Girona en Moviment el passat mes de març. (Foto: CONSERVATORI ISAAC ALBÉNIZ DE GIRONA)

>> Una classe de sensibilització musical al Conservatori de Girona, durant aquest curs.

(Foto: SÒNIA TUBERT)

L'entusiasme dels alumnes

Un bon exemple d'aquest ampli ventall d'instruments que surten dels clàssics (el piano, la guitarra i el violí) el trobem amb Pau Sánchez. És alumne de viola de gamba de quart de nivell elemental, i també toca el violoncel. Estudia a l'Escola Bruquera de Girona i la casualitat (o la bona feina dels professors del Conservatori donant a conèixer instruments) ha fet que a la seva classe hi hagi tres nens que estudiïn viola de gamba. La seva mare, la Chantal, valora els esforços del seu professor «per trobar peces que li agradin per tocar amb la viola de gamba».

Nora Belmar és alumna de percussió de cinquè de nivell elemental i té molt clar que de gran vol ser cantant. Ella ens revela una de les conseqüències de les restriccions per la COVID-19 entre els alumnes: «M'agrada tocar i fer concerts, i no ho hem pogut fer amb públic. El que he trobat a faltar més és sentir-me recompensada; amb els vídeos ningú ens reconeix el mèrit».

Als dotze anys els alumnes poden passar al grau elemental, subvencionat per la Diputació de Girona i la Generalitat. Per entrar-hi, però, han de superar una prova d'accés, i aquí és on queda gent fora. «Realment hi ha un embut per accedir al grau professional; hi ha poques places», lamenta Laia Martí. Ester Schütz explica que abans de la pandèmia hi solia haver uns dos-cents alumnes per fer les proves d'accés i n'entraven una quarta part.

>> Una classe al Conservatori de Girona.

(Foto: PERE DURAN)

Dedicació i esforç

Si els alumnes del grau elemental impressionen pel seu entusiasme i ganes, els del grau professional ho fan per la seva dedicació i esforç i per tenir clar l'objectiu. Ariadna Vilagran vol ser cantant. És alumna de cant i piano de sisè de grau professional i passa al Conservatori deu hores i mitja cada setmana, a més de les que hi dedica a casa, sense oblidar els estudis de segon de batxillerat i la preparació per a la selectivitat. Tot i això, va tenir temps per participar al programa televisiu *Prodigios*, en què va quedar segona en la modalitat de cant.

Un cas similar és el de Pablo Reina, alumne de primer de batxillerat artístic i de contrabaix de cinquè de grau professional. Ell passa al Conservatori tretze hores a la setmana, i estudia música entre una hora i mitja i dues a casa cada dia. Tota aquesta dedicació ha topat amb les conseqüències de la Covid, que han interromput els plans d'en Pablo amb la Jove Orquestra Nacional de Catalunya i amb la Jove Orquestra de les Comarques Gironines. «Són experiències vitals que s'adquireixen amb

la música i que han quedat parades», lamenta en Francisco, el seu pare. Tant en Pablo com l'Ariadna s'estan preparant per accedir a estudis de grau superior i no descarten Barcelona, Madrid o l'estranger.

Obert a tothom

No només els alumnes prenen part en la vida diària del Conservatori; també ho fan els seus familiars. La implicació de molts d'ells no es limita a portar-los a classe, sinó que, per exemple, s'ha creat un cor de pares i mares d'alumnes, dirigit per Jorgelina Giordano i amb una vintena de membres. Un d'ells és la Maria Luisa Garcia-Romeu, que té dos fills que estudien al centre i que no es pot estar de qualificar-lo de «joia».

I és que si en alguna cosa més destaca el Conservatori Isaac Albéniz, a banda de fer-ho en totes les que hem explicat fins ara, és en la voluntat d'acostar-se a tothom que mostri un interès, per petit que sigui, en la música. Tal com explica la seva gerent, Marta Morera, «oferim a la ciutadania l'Aula Oberta, que, com indica el nom, permet estudiar música de forma lliure, i incorporar-se a qualsevol de les diferents agrupacions instrumentals o corals que tenim». Un altre dels projectes que Morera destaca pel seu èxit és la «Temporada de Concerts, que oferim des de fa divuit anys i en la qual podem gaudir de la vessant concertística del professorat del Conservatori».

El Conservatori és un organisme autònom que depèn de la Diputació de Girona, que hi aporta la majoria del finançament i que també mostra el centre amb orgull. El vicepresident segon de l'ens provincial, Albert Piñeira, no s'està de dir que «estem contents perquè en traïem estudiants formats amb un bon nivell i, a més, creem públic per a la cultura; tindrem una ciutadania més formada».

